

Det her med, at Europol – som vi ser det – er en forløber for et egentligt EU-politi, er selvfølgelig gisninger; det er noget, som vi nærer en frygt for. Vi anerkender naturligvis, at Europol formelt set er mellemstatsligt i dag i den forstand, at der er tale om lande, der med politisk flertal bag sig i de enkelte lande er blevet enige om, at man ønsker at opbygge Europol.

Men vi ser en fare i den måde, man så udfylder Europolkonventionen på, og dér finder vi ikke, at man egentlig kan sige, at den mellemstatslige form finder fuldt betryggende anvendelse. Et af de eksempler, der bl.a. også har været fremme i dag, er, at der florerer arbejds-papirer, som jo går videre end det, som der givet er et flertal i Folketinget, der ønsker, og som diskuteres på fuld kraft. Vi risikerer lige pludselig, at nogle af de ting er vedtaget, og så sidder Folketinget bagefter og kan diskutere: Hvad gjorde vi egentlig galt? Hvorfor fik vi ikke sat ind i tide over for de ting?

Vi mener, at retningen i øvrigt også i det hele taget med hensyn til Europol har et andet sigte, end at det skal være et rent mellemstatsligt samarbejde.

EF-Domstolen har fået en vis kompetence over for, som det også har været nævnt, tvister mellem landene, men det er helt klart, at det er EF-Domstolen, der efter vores mening i højere grad på et senere tidspunkt skal komme ind og have kompetence omkring Europol.

Europa-Parlamentet diskuterer jo også livligt Europol og kommer endda med vedtagelse om, at konventionen hurtigt skal træde i kraft osv., og Europa-Parlamentet er jo heller ikke ligefrem karakteriseret ved at være et sted, hvor man dyrker mellemstatsligt samarbejde.

Det vil sige, at der er et gedigent pres blandt store, stærke interessenter i EU-samarbejdet for, at Europol skal have en helt anden karakter end det mellemstatslige samarbejde, som et flertal her i Folketinget forudsætter for dansk deltagelse i Europol. Det pres vil blive så stærkt på et tidspunkt, at vi sidder her i det danske Folketing og siger: Åh, men vi kan da ikke, og vi er jo med, og vi bliver nok nødt til at tage det her lille ekstra skridt osv. osv. Det tror vi vil blive resultatet, men det kan vi jo se på et senere tidspunkt. Så kan vi bladde tilbage i de grønne bøger, i referatbøgerne, og finde ud af, hvem af ordførerne der så har fået ret i antagelserne.

Vi mener i øvrigt også, at det må vække en betydelig usikkerhed i befolkningen, når det drejer sig om retssikkerhed, og når det drejer sig

om tryghed. På den ene side er det naturligvis en tryghed, at befolkningen er klar over, at der sættes ind over for kriminalitet. Men på den anden side har det jo også meget at gøre med retssikkerheden i Danmark, det handler selvfølgelig om, at der er parlamentarisk styr på, hvem der registreres for hvad.

Dér finder vi, at der slet, slet ikke kan opbygges den fornødne kontrol med det, der sker i Europol, til, at befolkningen kan have tryghed med hensyn til, hvad der foregår, tryghed for, at retssikkerheden ikke sættes over styr. Så er vi ovre i en fornemmelse, rigtig eller forkert, fra befolkningens side af, at vi er ovre i et samfund, der nærmer sig »big brother is watching you«-tendenserne, og det er ikke noget, som vi i Dansk Folkeparti ønsker at medvirke til.

Med den begrundelse skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter det beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremlagt til diskussion her i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil allerførst gerne takke ordførerne for Dansk Folkeparti, Fremskridtspartiet og SF for den positive modtagelse af dette forslag.

Debatten har jo klart vist, at mange partier i Folketinget er dybt bekymrede over den mangel på åbenhed, der vises fra regeringens side i denne sag.

I den forbindelse er der kommet nogle tilsagn fra fru Dorte Bennedsen og hr. Bjørn Elmquist om, at man i forbindelse med udvalgsarbejdet vil gøre et forsøg på at etablere åbenhed. Det blev klarest formuleret af fru Dorte Bennedsen, der gav tilsagn om, at det italienske papir vil blive gennemgået i udvalget, og at der vil blive fremlagt et mandat fra regeringens side, som Retsudvalget og Europaudvalget kan tage stilling til.

Jeg vil naturligvis spørge justitsministeren, om det er korrekt, at det vil blive proceduren.

Så vil jeg yderligere spørge justitsministeren, om justitsministeren kan oplyse, om registrering efter politisk holdning er fjernet i det italienske udspil, om registrering efter religiøs overbevisning er fjernet i det italienske udspil, om registrering efter etnisk baggrund er fjernet i det italienske udspil, om registrering efter seksuel orientering er fjernet i det italienske udspil, eller om situationen på et eller flere af disse punkter er, at det fortsat er med.

Har regeringen i forhandlingerne krævet, at disse fire punkter skulle udgå, eller har regerin-